

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EIROPAS PARLAMENTS

P9_TA(2022)0135

Virzība uz ilgtspējīgu zilo ekonomiku ES: zvejniecības un akvakultūras nozaru loma

Eiropas Parlamenta 2022. gada 3. maija rezolūcija par virzību uz ilgtspējīgu zilo ekonomiku ES: zvejniecības un akvakultūras nozaru loma (2021/2188(INI))

(2022/C 465/01)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 17. maija paziņojumu "Jauna pieeja ceļā uz ilgtspējīgu ES zilo ekonomiku. ES zilās ekonomikas pārveide ilgtspējīgas nākotnes labā" (COM(2021)0240),
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 3., 4., 13., 38., 43. un 349. pantu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regulu (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku ⁽¹⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 7. jūlija Regulu (ES) 2021/1139, ar ko izveido Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu un groza Regulu (ES) 2017/1004 ⁽²⁾ (EJZAF),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 17. jūnija Direktīvu 2008/56/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽³⁾,
- ņemot vērā 7. vides rīcības programmu (VRP) un tajā nostiprinātos jēdzienus, piemēram, planētas iespēju robežas un ekoloģisko iespēju robežas,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Direktīvu 2014/89/ES, ar ko izveido jūras telpiskās plānošanas satvaru ⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 23. oktobra Direktīvu 2007/60/EK par plūdu riska novērtējumu un pārvaldību ⁽⁵⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2018. gada 11. decembra Direktīvu (ES) 2018/2001 par no atjaunojamajiem energoresursiem iegūtas enerģijas izmantošanas veicināšanu ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ OV L 354, 28.12.2013., 22. lpp.

⁽²⁾ OV L 247, 13.7.2021., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 257, 28.8.2014., 135. lpp.

⁽⁵⁾ OV L 288, 6.11.2007., 27. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 328, 21.12.2018., 82. lpp.

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

- ņemot vērā Parlamenta un Padomes 2021. gada 11. marta politisko vienošanos par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu 2021.–2027. gadam,
- ņemot vērā Komisijas 2019. gada 11. decembra paziņojumu “Eiropas zaļais kurss” (COM(2019)0640),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “ES Biodaudzveidības stratēģija 2030. gadam: atgriezīsim savā dzīvē dabu” (COM(2020)0380) un Parlamenta 2021. gada 9. jūnija rezolūciju par to ⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 20. maija paziņojumu “Stratēģija “No lauka līdz galdam”. Taisnīgas, veselīgas un videi draudzīgas pārtikas sistēmas vārdā” (COM(2020)0381) un Parlamenta 2021. gada 20. oktobra rezolūciju par to ⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Komisijas ziņojumu “The EU Blue Economy Report 2021” ⁽⁹⁾ (“2021. gada ziņojums par ES zilo ekonomiku”),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada marta ziņojumu “Sustainability criteria for the blue economy” ⁽¹⁰⁾ (“Zilās ekonomikas ilgtspējas kritēriji”),
- ņemot vērā Komisijas 2021. gada 12. maija paziņojumu “Kā vairot ES akvakultūras ilgtspēju un konkurētspēju: stratēģiskās vadlīnijas 2021.–2030. gadam” (COM(2021)0236),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 23. jūlija paziņojumu “Jauna pieeja Atlantijas reģiona jūrlietu stratēģijai: Atlantijas reģiona rīcības plāns 2.0. Atjaunināts rīcības plāns kopīgam redzējumam par ilgtspējīgu, izturētspējīgu un konkurētspējīgu zilo ekonomiku ES atlantiskajā reģionā” (COM(2020)0329),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 9. decembra paziņojumu “Ilgtspējīgas un viedas mobilitātes stratēģija — Eiropas transporta virzība uz nākotni” (COM(2020)0789),
- ņemot vērā Komisijas 2020. gada 19. novembra paziņojumu “ES stratēģija atkrastes atjaunīgās enerģijas potenciāla atraisīšanai klimatneitrālas nākotnes vārdā” (COM(2020)0741),
- ņemot vērā 2015. gada 8. septembra rezolūciju par pētniecības un inovācijas potenciāla izmantošanu jūras nozaru ekonomikā, lai radītu darbvietas un izaugsmi ⁽¹¹⁾,
- ņemot vērā 2018. gada 16. janvāra rezolūciju “Okeānu starptautiska pārvaldība: okeānu nākotnes veidošanas darbākārtība saistībā ar 2030. gada ilgtspējīgas attīstības mērķiem” ⁽¹²⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 25. marta rezolūciju par jūras atkritumu ietekmi uz zveju ⁽¹³⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 14. septembra rezolūciju par jaunu pieeju Atlantijas reģiona jūrlietu stratēģijai ⁽¹⁴⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 7. jūlija rezolūciju par atkrastes vējparku un citu atjaunojamo energoresursu sistēmu ietekmi uz zvejniecības nozari ⁽¹⁵⁾,
- ņemot vērā 2021. gada 14. septembra rezolūciju “Virzība uz spēcīgāku partnerību ar ES tālākajiem reģioniem” ⁽¹⁶⁾,

⁽⁷⁾ OV C 67, 8.2.2022., 25. lpp.

⁽⁸⁾ Pieņemtie teksti, P9_TA(2021)0425.

⁽⁹⁾ https://blueindicators.ec.europa.eu/sites/default/files/2021_06_BlueEconomy_Report-2021.pdf.

⁽¹⁰⁾ <https://cinea.ec.europa.eu/system/files/2021-05/Sustainability%20criteria%20for%20the%20blue%20economy%20.pdf>.

⁽¹¹⁾ OV C 316, 22.9.2017., 64. lpp.

⁽¹²⁾ OV C 458, 19.12.2018., 9. lpp.

⁽¹³⁾ OV C 494, 8.12.2021., 14. lpp.

⁽¹⁴⁾ OV C 117, 11.3.2022., 30. lpp.

⁽¹⁵⁾ OV C 99, 1.3.2022., 88. lpp.

⁽¹⁶⁾ OV C 117, 11.3.2022., 18. lpp.

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

- ņemot vērā nolīgumu, ko 2015. gada 12. decembrī pieņēma ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām Pušu konferences 21. sesijā (COP 21) Parīzē (Parīzes nolīgums),
  - ņemot vērā vispārējās pamatnostādnes un starptautiskos standartus zvejniecības un akvakultūras nozarē, kurus izstrādājusi ANO Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) sadarbībā ar ES, kas ir tās locekle,
  - ņemot vērā FAO ziņojumu “The State of World Fisheries and Aquaculture 2020: Sustainability in Action” (“Stāvoklis 2020. gadā zvejniecības un akvakultūras nozarē pasaulē: ilgtspēja darbībā”),
  - ņemot vērā FAO 2018. gada jūlijā sāktu Zilo zvejas ostu tīkla iniciatīvu,
  - ņemot vērā Bigo ostas zilās izaugsmes stratēģijas 2016.–2020. gadam un 2021.–2027. gadam ⁽¹⁷⁾,
  - ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu par Komisijas paziņojumu “Jauna pieeja ceļā uz ilgtspējīgu ES zilo ekonomiku: ES zilās ekonomikas pārveide ilgtspējīgas nākotnes labā” (COM(2021)0240),
  - ņemot vērā Reģionu komitejas 2021. gada 2. decembra atzinuma projektu par ilgtspējīgu zilo ekonomiku un akvakultūru (NAT-VVI/020),
  - ņemot vērā Transporta un tūrisma komitejas kompetenci jūrlietu plānošanas un integrētās jūrlietu politikas jomā,
  - ņemot vērā Reglamenta 54. pantu,
  - ņemot vērā Attīstības komitejas un Transporta un tūrisma komitejas atzinumus,
  - ņemot vērā Zivsaimniecības komitejas ziņojumu (A9-0089/2022),
- A. tā kā ES zilā ekonomika nodrošina 4,5 miljonus tiešu darbvieta un aptver visas rūpniecības jomas un nozares, kas ir saistītas ar okeāniem, jūrām un piekrasti, gan tās, kuras balstās jūras vidē (piemēram, kuģniecība, jūras pasažieru pārvadājumi, zvejniecība un enerģijas ražošana), gan tās, kuru darbība norit uz sauszemes (piemēram, ostas, kuģubūvētavas, piekrastes tūrisms un sauszemes akvakultūra); tā kā tas ir plašs, strauji mainīgs ekonomikas segments, kurā pēdējo desmit gadu laikā ir veikti būtiski modernizācijas un dažādošanas pasākumi un kuram būs liela nozīme vides, sociālās un ekonomiskās attīstības uzlabošanā;
- B. tā kā, ja globālo zilo ekonomiku salīdzinātu ar valsts ekonomiku, tā būtu pasaulē septītā lielākā ekonomika un okeāns kā ekonomiskā vienība būtu G7 loceklis; tā kā tā darbojas planētas lielākajā ekosistēmā, jo okeānos atrodami 80 % no visām dzīvības formām; tā kā okeāns mūs aptver un uztur, kā arī nodrošina cilvēka veselībai svarīgus resursus, turklāt tas ir ekonomiskās mijiedarbības tīkls;
- C. tā kā zilās ekonomikas attīstīšana var būtiski veicināt izaugsmi un ekonomikas attīstību, kā arī darbvieta radīšanu, jo īpaši piekrastes un salu valstīs un reģionos un tālākajos reģionos;
- D. tā kā ES zilās ekonomikas stratēģijā nav pietiekami ņemta vērā zivsaimniecības nozare, jo īpaši mazapjoma, piekrastes un nerūpnieciskā zveja;
- E. tā kā zilā ekonomika nodrošinās vēl jaunas perspektīvas un radīs darbvieta, jo īpaši tādās jomās kā atjaunīgie okeāna energoresursi, zilā bioekonomika, biotehnoloģija un atsāļošana;
- F. tā kā zilās ekonomikas attīstības nozariskās prioritātes dažādām dalībvalstīm var atšķirties atkarībā no tradicionālo jeb ierasto nozaru attīstības vēstures, no vienas puses, un no pašreizējiem resursiem un jauno nozaru attīstības potenciāla katrā dalībvalstī, no otras puses;

⁽¹⁷⁾ <http://bluegrowthvigo.eu/>

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

- G. tā kā zilās ekonomikas potenciāla izmantošana nedrīkst kalpot par ieganstu jūru un okeānu pakļaušanai resursu izmantošanas un izaugsmes modeļiem, kas jau ir izrādījušies neilgtspējīgi; tā kā jūras un okeāna resursi ir jāizmanto tikai saskaņā ar nepieciešamību tos pareizi pārvaldīt un saglabāt, nemainot jūras ekosistēmu līdzsvaru;
- H. tā kā Jūras telpiskās plānošanas direktīvā ir noteikts, ka dalībvalstīm ir jāņem vērā mijiedarbība starp darbībām un lietojumiem, piemēram, akvakultūru un zveju, un iekārtām un infrastruktūru enerģijas ražošanai no atjaunīgajiem energoresursiem, kā arī zemūdens kabeliem, jāveicina attiecīgo darbību līdzāspastāvēšana un jāpiemēro ekosistēmas pieeja;
- I. tā kā, lai zilo ekonomiku, kuras attīstība notiek ekoloģisko iespēju robežās, un attiecīgi ne tikai zvejniecības un akvakultūras nozares, bet visas attiecīgās jūrlietu nozares uzskatītu par ilgtspējīgām, ir vienādā mērā visās jomās jāievēro vides, sociālās jomas un ekonomikas pīlāri;
- J. tā kā kopējās zivsaimniecības politikas (KZP) mērķis ir nodrošināt jūras bioloģisko resursu pienācīgu saglabāšanu un pārvaldību un to, lai zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā būtu vides ziņā ilgtspējīgas un tiktu pārvaldītas veidā, kas atbilst ekonomisko, sociālo un nodarbinātības ieguvumu sasniegšanas un pārtikas pieejamības veicināšanas mērķiem;
- K. tā kā KZP būtu jāveicina produktivitātes pieaugums un pienācīgs dzīves līmenis zivsaimniecības nozarē — arī mazapjoma zvejniecības nozarē —, kā arī stabili tirgi, un tai būtu jānodrošina pārtikas pieejamība;
- L. tā kā saskaņā ar 14. IAM ir obligāti jāsaglabā okeāni, jūras un jūras resursi un jāveicina to ilgtspējīga izmantošana, savukārt saskaņā ar 2. IAM ir obligāti jāgarantē pārtikas nodrošinājums; tā kā 14.1. apakšmērķi ir izvirzīts mērķis līdz 2025. gadam novērst un būtiski samazināt visu veidu jūras piesārņojumu, jo īpaši sauszemes darbību radīto piesārņojumu, arī jūras piedrazojumu un piesārņojumu ar barības vielām;
- M. tā kā okeāns ir ārkārtīgi svarīgs dzīvībai uz Zemes, jo tas rada 50 % no atmosfēras skābekļa, absorbē ap 25 % cilvēka saražotā oglekļa dioksīda emisiju un 90 % no klimata sistēmas liekā siltuma un regulē globālo klimatu;
- N. tā kā, lai nodrošinātu okeānu — kuros mīt miljoniem sugu — veselību, aizsargātu planētas veselību un nodrošinātu jūras un jūrlietu saimniecisko darbību pamatu, ir ārkārtīgi svarīgi atjaunot, saglabāt un ilgtspējīgi izmantot jūras bioloģisko daudzveidību;
- O. tā kā datu vākšana jūrās un okeānos atrodamo krājumu zinātniskai uzraudzībai un novērtēšanai, kā arī novērtējums par to, vai šie krājumi ir drošās bioloģiskās robežās, ir būtiska to ilgtspējīgai pārvaldībai;
- P. tā kā ievērojama daļa okeānu un jūras gultnes joprojām nav izpētīta, jo īpaši dziļjūra, un tā kā ir jāveic turpmāki pētījumi, lai nodrošinātu, ka zilās ekonomikas darbības ir pilnībā ilgtspējīgas;
- Q. tā kā zvejniecība un akvakultūra ir nozīmīgas zilās ekonomikas nozares un svarīgs pārtikas nodrošinājumam un cilvēka veselībai būtisko olbaltumvielu un mikroelementu avots;
- R. tā kā jūras bioloģiskā daudzveidība Eiropā ir apdraudēta un lielai daļai novērtēto jūras sugu un dzīvotņu ir nelabvēlīgs vai neskaidrs saglabāšanās stāvoklis; tā kā jūras bioloģiskās daudzveidības zudumam ir nozīmīga vidiska, sociāla un ekonomiska ietekme uz ES zvejniecības nozari, piekrastes un salu kopienām un tālākajiem reģioniem un tāpēc tas ir jānovērš; tā kā bioloģiskā daudzveidība ir jāatjauno sadarbībā ar visām ieinteresētajām personām un jo īpaši ar zvejniecības nozari un zinātnieku aprindām;
- S. tā kā piekrastes un salu kopienas ir galvenās ieinteresētās personas diskusijās par zilās ekonomikas potenciālu un tā izmantošanas veidiem;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

- T. tā kā ES zvejniekiem un zivju audzētājiem ir būtiska nozīme teritoriālās identitātes, kultūras tradīciju, pārtikas nodrošinājuma, nodarbinātības un ienākumu aizsardzībā un veicināšanā visā ES;
- U. tā kā mazapjoma nerūpnieciskajai zvejai ir īpašas iezīmes un vajadzības;
- V. tā kā atpūtas zvejas nozare kā augstvērtīga un ilgtspējīga tūrisma darbība var veicināt piekrastes kopienu ienākumu dažādošanu;
- W. tā kā sievietēm ir svarīga loma zvejniecības un akvakultūras nozarē; tā kā ir jāuzlabo viņu pamanāmība un jānodrošina vienlīdzīga piekļuve nodarbinātībai šajā nozarē, kā arī pienācīga juridiska atzīšana;
- X. tā kā ANO 3., 6., 9. un 12. ilgtspējīgas attīstības mērķis (IAM) uzsver dzīvnieku veselības, labas ūdens kvalitātes, ilgtspējīgas inovācijas un ilgtspējīga patēriņa un ražošanas nozīmi zilajā ekonomikā;
- Y. tā kā ūdensdzīvnieku veselība un labturība ir saistīta ar pārtikas produktu kvalitāti; tā kā slikta dzīvnieku labturības un lopkopības prakse var palielināt slimību un saslimšanas risku;
- Z. tā kā sauszemes lauksaimniecība nozīmīgi ietekmē jūras ekosistēmas un zvejniecību, jo īpaši saistībā ar slāpekļa mēslojuma izmantošanu un ūdens vides eitrofikāciju;
- AA. tā kā zvejnieki pilda ļoti svarīgu lomu jūrā pamesta jūras piedrazojuma savākšanā, gan veicot mērķtiecīgas kampaņas, gan netīši savācot piedrazojumu zvejas darbību laikā;
- AB. tā kā nav sasniegti 2020. gada mērķi panākt labu vides stāvokli Eiropas jūrās un izbeigt pārzveju;
- AC. tā kā 2018. gadā ES zvejniecības nozarē bija aptuveni 163 600 darbvietu un 2019. gadā flotes nozvejoja aptuveni 4,1 miljonu tonnu dzīvu zivju; tā kā ES27 valstīs 2018. gadā tika saražots 1,1 miljons tonnu ūdens organismu, kuru vērtība bija 3,7 miljardi EUR ⁽¹⁸⁾;
- AD. tā kā ES ir zvejas un akvakultūras produktu neto importētāja un attiecībā uz lielāko daļu sava ūdens cilmes pārtikas produktu patēriņa joprojām ir atkarīga no importa, kas 2018. gadā veidoja 34 % no importa kopējās vērtības; tā kā ES importētajiem zvejas produktiem ir jāatbilst vismaz tādiem pašiem ilgtspējas standartiem kā tiem, ko piemēro ES; tā kā ES zvejas produktu imports ir tieši jāsaista ar ilgtspējīgām darbvietām importa, apstrādes un mazumtirdzniecības nozarēs;
- AE. tā kā ES zvejniecību, akvakultūru un piekrastes kopienas jau skar klimata pārmaiņu ietekme; tā kā klimata krīze ir nozīmīgi ietekmējusi Eiropas jūru veselību, atstājot negatīvas sekas uz zilās ekonomikas noturību, jo īpaši zivsaimniecību un akvakultūru;
- AF. tā kā Covid-19 pandēmija ir ietekmējusi vairākas zilās ekonomikas nozares, jo īpaši piekrastes un jūras tūrismu; tā kā zilā ekonomika varētu palīdzēt novērst pašreizējās krīzes radīto ekonomisko un sociālo kaitējumu;
- AG. tā kā Covid-19 pandēmijai ir bijusi būtiska ekonomiskā ietekme uz zvejniecības un akvakultūras nozarē nodarbinātajiem, ko izraisīja pieprasījuma samazināšanās apvienojumā ar to, ka uz daudziem kuģiem nebija atbilstošu apstākļu, lai nodrošinātu veselības drošību; tā kā pandēmijas izraisītie tirgus traucējumi ir negatīvi ietekmējuši zvejniekus visā ES; tā kā zvejnieki tomēr spēja nodrošināt augstas kvalitātes pārtikas piegādi un tieši šā iemesla dēļ zvejniekiem jāpievērš īpaša uzmanība, ņemot vērā viņu nozīmi attiecībā uz pārtikas piegādes drošību Eiropas Savienībā;
- AH. tā kā pandēmijas situācija ir parādījusi, cik svarīga globālajai veselībai un pārtikas sistēmu nākotnei ir noturīga vide, ko atbalsta ilgtspējīga resursu pārvaldības prakse;

⁽¹⁸⁾ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Fishery_statistics#Fisheries:_the_factors_of_production.

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

- AI. tā kā piekrastes kopienām ir jādažādo savi ienākumu avoti, lai izturētu ekonomiskos un sociālos satricinājumus;
- AJ. tā kā piekrastes un attālajām kopienām, dažādojot savus ienākumu avotus, ir jāveido noturība pret satricinājumiem, piemēram, tiem, ko izraisa klimata pārmaiņas;
- AK. tā kā jūras un piekrastes tūrisms ir zilās ekonomikas pīlārs, ņemot vērā, ka vairāk nekā puse ES tūrisma mītņu atrodas piekrastes zonās un 30 % gadījumu pārnakšņošana notiek pludmales kūrortos; tā kā Komisijas paziņojumā par tūrisma un transportu 2020. gadā un pēc tam (COM(2020)0550) ir uzsvērts, cik svarīgi ir aizsargāt un atjaunot Eiropas sauszemes un jūras dabas kapitālu;
- AL. tā kā jūras un piekrastes tūrisms nodrošina 60 % zilās ekonomikas darbvieta; tā kā konkurētspējīgai, noturīgai un sociāli taisnīgai zilajai ekonomikai ir vajadzīgi augsti kvalificēti un prasmīgi speciālisti; tā kā zilās darbvieta var veicināt izaugsmi un karjeras iespējas;
- AM. tā kā maksātkā tūrisma kā nozarei ir potenciāls kļūt par jaunu ienākumu avotu piekrastes kopienām, vienlaikus nodrošinot zivju krājumu ilgtspēju un labu stāvokli un sniedzot labumu sabiedrībai un veselībai;
- AN. tā kā atpūtas zveja jau ir ilgtspējīga un augstvērtīga tūrisma iespēja un papildinoša darbība daudzām kopienām visā Eiropā; tā kā daudzās valstīs pieaug interese par atpūtas zveju, jo īpaši pēc Covid-19 pandēmijas;
- AO. tā kā ilgtspējīgas infrastruktūras veidošana piekrastes reģionos palīdzēs saglabāt bioloģisko daudzveidību, piekrastes ekosistēmas un ainavas un tādējādi tiks stiprināta tūrisma un piekrastes reģionu ekonomikas ilgtspējīga attīstība;
- AP. tā kā zilajai ekonomikai ir būtiska loma tālāko reģionu labklājībā, jo tie izolētības dēļ ir īpaši atkarīgi no zilās ekonomikas darbībām, piemēram, jūras transporta, kuģniecības un tūrisma;
- AQ. tā kā ostām ir būtiska nozīme ilgtspējīgas zilās ekonomikas mērķu sasniegšanā un tā kā ostu ilgtspējas palielināšana veicinās piekrastes kopienu ilgtspējīgu attīstību; tā kā tālāko reģionu ostas ir svarīgs preču un pasažieru pārvadājumu mezgls;
- AR. tā kā, kā paziņots jaunajā ES Biodaudzveidības stratēģijā 2030. gadam, ostām ir izšķiroša nozīme reģionu un valstu savienojamībā un ekonomikā un svarīga loma ilgtspējīgas attīstības veicināšanā, kas palīdz novērst bioloģiskās daudzveidības izzušanu; tā kā, mainoties Eiropas rūpnieciskajai ainai (piemēram, paplašinoties atkrastes atjaunīgās enerģijas ražošanai), mainīsies arī ostu loma;
- AS. tā kā ES kuģbūvētavas varētu izmantot iespējas, ko sniedz novatoriskais un ātri augošais energoefektīvo palīgkuģu tirgus;
- AT. tā kā dažādas ar zilo ekonomiku saistītas darbības vienā telpā rada konkurenci, piesārņojumu un jūras telpas pārvaldības konfliktus, kas galvenokārt ietekmē zvejas darbības, jo īpaši mazapjoma zveju un piekrastes kopienas; tā kā jūras telpiskajai plānošanai ir izšķiroša nozīme, lai izvairītos no konkurences palielināšanās un konfliktiem jūras telpas pārvaldības jomā;
- AU. tā kā dalībvalstīm būtu jācenšas ar saviem jūras telpiskajiem plāniem veicināt jūras enerģētikas nozari, jūras transporta, zvejniecības un akvakultūras nozares ilgtspējīgu attīstību un vides saglabāšanu, aizsardzību un uzlabošanu, tostarp noturību pret klimata pārmaiņu ietekmi; tā kā šajā ziņā īpaša uzmanība būtu jāpievērš zvejniecību un akvakultūras interesēm un tās nevajadzētu atstāt novārtā, dalībvalstīm turpinot darbu un pēc tam pārskatot nacionālos jūras telpiskos plānus;
- AV. tā kā Parīzes nolīguma mērķis ir ierobežot globālās sasilšanas pieaugumu krietni zem 2 °C atzīmes — vēlams, nepārsniedz 1,5 °C — salīdzinājumā ar pirmsindustriālā laikmeta līmeni;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

- AW. tā kā Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes īpašajā ziņojumā par okeāniem un kriosfēru mainīgajā klimatā ir pierādīts labums, ko sniedz zinātnes atziņu un vietējo iedzīvotāju zināšanu apvienošana ar mērķi uzlabot noturību;
- AX. tā kā ES ir apņēmusies ne vēlāk kā līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti saskaņā ar Parīzes nolīguma mērķiem; tā kā ES ir ierosinājusi mērķi līdz 2030. gadam samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas vismaz par 55 %; tā kā atkrastes atjaunīgā enerģija ir viena no iespējām, ko dalībvalstis var izvēlēties, lai sasniegtu šo mērķrādītāju; tā kā tai būtu jāpilda svarīga loma šo mērķu sasniegšanā, piemērojot integrētu pieeju, kurā ņemti vērā trīs ilgtspējas pīlāri;
- AY. tā kā saskaņā ar ES Biodaudzveidības stratēģiju 2030. gadam ir jāizstrādā priekšlikums par juridiski saistošiem dabas atjaunošanas mērķrādītājiem atbilstoši mērķim aizsargāt 30 % ES jūras zonas, 10 % no šīs platības piemērojot stingrus saglabāšanas pasākumus;
- AZ. tā kā par katru ES jūras reģionu ir jāizstrādā konkrētas vadlīnijas un jāveic pārdomāta plānošana attiecībā uz aizsargājamajās jūras teritorijās sasniedzamajiem mērķiem;
- BA. tā kā tālākie reģioni ir īstas dabas laboratorijas ar bagātīgu bioloģisko daudzveidību un īsti dabiskie rezervāti, kas steidzami jāaizsargā, jo īpaši tādēļ, ka tie lielākoties ir arhipelāgi ar ievērojamām piekrastes teritorijām;
- BB. tā kā ekosistēmu pārvaldīšanai ir vajadzīga holistiska pieeja, kurā ņemti vērā visi bioloģiskās daudzveidības zuduma cēloņi, piemēram, klimata pārmaiņas, okeāna paskābināšanās, svešzemju sugu parādīšanās, krasta erozija u. c.; tā kā jūras resursu pārvaldībā un saglabāšanā ir vajadzīgs globāls redzējums, satvars un ekosistēmas pieeja;
- BC. tā kā klimata pārmaiņas arvien vairāk maina dažādu zivju sugu izplatības un migrācijas modeļus un ietekmē mazapjoma zvejniecības jaunattīstības valstīs, kuras ir neaizsargātākas pret to sekām;
- BD. tā kā nelegāla zveja būtiski apdraud jūras resursus, jo tā noplicina zivju krājumus, iznīcina jūras dzīvotnes, rada negodīgu konkurenci un apdraud piekrastes kopienas un salu zvejniecību iztiku;
- BE. tā kā ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis īstenotu ES zivsaimniecības kontroles režīmu, kas ir vienkāršs, pārredzams un efektīvs, lai nodrošinātu nozares ilgtspējas mērķrādītāju sasniegšanu;
- BF. tā kā, dažādojot patēriņu, attiecībā uz patērētāju uzvedību būtiska nozīme ir uzlabotai izsekojamībai un pieejamai informācijai par uzturvērtību un izcelsmes vai ražošanas vietu,

Vispārēja pieeja ES zilajai ekonomikai

1. atzinīgi vērtē Komisijas jauno ilgtspējīgas ES zilās ekonomikas stratēģiju; tomēr pauž nožēlu par to, ka trūkst konkrētu mērķu attiecībā uz dažādām nozarēm, jo īpaši zvejniecību un akvakultūru, kas ir svarīgas zilās ekonomikas nozares; norāda, ka jaunajiem tiesību aktu priekšlikumiem un rīcības plāniem vienmēr ir jābūt balstītiem uz labākajām pieejamajām zinātnes atziņām un vidiskās, sociālās un ekonomiskās ietekmes novērtējumiem;
2. prasa plaši definēt zilās ekonomikas jēdzienu, kuram jāietver visas ar okeāniem, jūrām un piekrastes teritorijām saistītās nozaru un starpnozaru darbības, arī tiešā un netiešā atbalsta darbības, un kurā pienācīgi jāņem vērā zivsaimniecības nozare; vērš uzmanību uz inovācijas transversālo nozīmi visās šajās darbībās — gan tradicionālajās, gan jaunajās;
3. vērš uzmanību uz to, ka ir jāveicina integrēta pieeja dažādām zilās ekonomikas nozarēm, atzīstot un ievērojot dažādu dalībvalstu prioritātes un atbalstot tās šo prioritāšu attīstīšanā;
4. uzsver, ka zilās ekonomikas nozarei kopumā ir ārkārtīgi svarīga nozīme, jo īpaši tālākajos reģionos, un tā var palīdzēt mazināt klimata pārmaiņu ietekmi, veicināt dabā balstītus risinājumus un uzlabot jūras un ūdens resursu izmantošanu;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

5. vērš uzmanību uz negatīvajām tendencēm un acīmredzamo situācijas pasliktināšanos dažās no tradicionālākajām zilās ekonomikas nozarēm (piemēram, zvejniecības, kuģubūves un kuģu remonta nozarē), jo īpaši reģionos, kur tās bija patiesi nostiprinošas darbības, kas stimulēja ekonomisko aktivitāti gan augšupējās, gan lejupējās jomās, radot darbvietas un veicinot attīstību; uzskata, ka ikvienā zilās ekonomikas stratēģijā būtu jāņem vērā šīs darbības un reģioni, kā arī jāuzsver inovācijas sniegtās iespējas konstatētās situācijas pasliktināšanās novēršanā;
6. uzsver, ka zilās ekonomikas veicināšanai ir būtiska nozīme visas ekonomikas atveseļošanā un ekonomisko un sociālo aspektu atjaunošanā vairākās nozarēs, piemēram, transporta un tūrisma nozarē, ko smagi skārusi Covid-19 pandēmija;
7. prasa labāk un saskaņotāk īstenot visus pieejamos finanšu instrumentus, cita starpā strukturālos un investīciju fondus, lai sekmīgāk veicinātu zilās ekonomikas stratēģiju;
8. aicina Komisiju ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm izvērtēt zivsaimniecības nozares īpašās vajadzības saistībā ar zilās ekonomikas finansēšanu (nozaru, reģionālā, valstu un Eiropas līmenī), lai izmantotu tās izaugsmes un darbvietu radīšanas potenciālu;
9. uzsver, ka zilās ekonomikas attīstībai ir vajadzīgi lielāki ieguldījumi zināšanās un ka ES un dalībvalstīm ir jānodrošina nozīmīgs finansējums izpratnes par jūras vidi uzlabošanai saskaņā ar noteikumiem, kas nodrošina tā nepārtrauktību un ilgtermiņa prognozējamību;
10. uzsver, ka zilajai ekonomikai ir vajadzīgs pienācīgs finansiālais atbalsts, lai nodrošinātu apjomīgas investīcijas pētniecībā, tehnoloģijās un infrastruktūrā ES un dalībvalstu līmenī; tādejādi aicina Komisiju un nozari izvērtēt ieguvumus, ko sniedz ES partnerību izveide jūras transporta jomā, arī ar privāto sektoru, ES un starptautiskā līmenī, lai risinātu pašreizējās starptautiskās tirdzniecības un piegādes ķēdes problēmas, nozarē veicinātu inovāciju un konkurētspēju, veicinātu dekarbonizāciju, ostās un kravas termināļos izveidotu krasta elektroenerģijas un alternatīvu degvielu iekraušanas un piegādes infrastruktūru, kā arī izstrādātu atkritumu apsaimniekošanas plānus Atlantijas okeāna, Vidusjūras un Baltijas jūras ostām; tāpēc atzinīgi vērtē to, ka valstu, reģionu un ES pētniecības un inovācijas prioritāšu saskaņošanas nolūkā tiek izveidota Eiropas partnerība klimatneitrālai, ilgtspējīgai un produktīvai zilajai ekonomikai;
11. mudina Komisiju un dalībvalstis ieviest jaunus projektus un jaunus instrumentus, lai visas zilās ekonomikas jomā ieinteresētās personas varētu savas darbības balstīt uz dabas resursu atbildīgu un ilgtspējīgu izmantošanu, dekarbonizāciju un aprites ekonomiku; uzsver, ka ilgtspējīgai zilajai ekonomikai ir jāattīstās ekoloģisko iespēju robežās, jābalstās uz zinātniskajiem ieteikumiem un jāveicina veselīga jūras vide;
12. uzsver, ka visās zilās ekonomikas nozarēs ir jāisteno integrēta ekosistēmas pieeja;
13. aicina Komisiju ierosināt leģislatīvas un neleģislatīvas iniciatīvas, kas balstītos uz pienācīgiem novērtējumiem par šo iniciatīvu ietekmi uz zvejniecības un akvakultūras nozari un nodrošinātu, ka zilā ekonomika kļūst par Eiropas zaļā kursa un ar to saistīto turpmāko ES stratēģiju vispārējo mērķu sasniegšanas pamatpīlāru; uzsver, ka pārveide, kas jāisteno zilās ekonomikas nozarē, virzīs inovāciju un stimulēs darbvietu radīšanu un ekonomiskās iespējas;
14. uzsver, ka piekrastes un no okeāna atkarīgās kopienas var palīdzēt attīstīt ilgtspējīgu zilās ekonomikas nozari, kurā tiek ņemti vērā to konkrētie apstākļi un vajadzības; uzsver, ka šīs kopienas var vadīt dažādus izmēģinājuma projektus, piemēram, projektus saistībā ar atkrastes atjaunīgās enerģijas tehnoloģijām, dabā balstītu darbību izstrādi un ilgtspējīgas zvejniecības un akvakultūras ieguldījumu veselīgās, noturīgās un drošās pārtikas sistēmās;
15. uzskata, ka piekrastes un salu kopienas, jo īpaši tās, kuras iesaistītas zvejā, būtu pilnībā jāiesaista ikvienā zilās ekonomikas attīstības posmā, jo tas ir obligāts priekšnosacījums tās potenciāla realizēšanai inovācijas, nodarbinātības, labklājības un ilgtspējīgas attīstības ziņā;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

16. uzsver, ka ir vajadzīga holistiska pieeja visām zilās ekonomikas nozarēm, pienācīgi ņemot vērā to mijiedarbību, lai nodrošinātu, ka vienā nozarē veiktās darbības netraucē citas nozares darbībām vai nekonfliktē ar tām; norāda, ka tas attiecas arī uz jūras vides aizsardzību; uzsver, ka ir vajadzīga kopdarbīga, iekļaujoša un starpnozaru jūras telpiskā plānošana; šajā sakarībā uzsver to, cik svarīga ekoloģisko, sociālo un ekonomisko mērķu sasniegšanai ir efektīva, uz ekosistēmu balstīta jūras telpiskā plānošana, cita starpā saistībā ar pārkārtošanos uz klimatneitrālu sabiedrību; uzskata, ka jūras telpiskā plānošana radīs nozaru sinerģiju un zvejniekiem nodrošinās iztikas līdzekļus; pauž nožēlu par to, ka lielākā daļa dalībvalstu kavējas ar jūras telpisko plānojumu izstrādi, kas paredzēta Direktīvā 2014/89/ES; aicina Komisiju nodrošināt, ka 2022. gadā tiek savlaicīgi iesniegta pārskatītā direktīva, un vajadzības gadījumā to papildināt ar koriģējošām iniciatīvām;

17. uzsver, ka iniciatīvās, kas sniegs jaunu redzējumu par ilgtspējīgu zilo ekonomiku Eiropas Savienībā, ir jāņem vērā sauszemes un jūras mijiedarbība;

18. uzsver to, ka ir svarīgi noslēgt divpusējus partnerattiecību nolīgumus ar trešām valstīm, jo īpaši nolīgumus par ilgtspējīgām zvejas partnerattiecībām un cīņu pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju; uzsver, ka divpusējos partnerattiecību nolīgumos būtu jācenšas panākt atbilstību augstākajiem vides, ekonomikas un sociālās ilgtspējas kritērijiem un tie būtu jābalsta uz labākajiem pieejamajiem zinātniskajiem ieteikumiem;

19. pauž bažas par NNN zvejas gadījumiem ārpus ES ūdeņiem; atgādina, ka NNN zveja, ko veicina prakse kuģot ar izdevīgu karogu, kaitē pārtikas nodrošinājumam un piekrastes valstu iedzīvotāju iztikai, vienlaikus radot auglīgu augsni pīrātismam; aicina izveidot spēcīgu globālu preventīvu sankciju sistēmu un daudzpusēju pieeju NNN zvejas apkarošanai; uzsver, ka ir jāierobežo izdevīguma karogu izmantošana un karoga maiņa un jārisina jautājums par pārkraušanu citā kuģī jūrā, jo tie ir svarīgi instrumenti, kā novērst NNN zvejas apkarošanas nepilnības; aicina ES plašākā mērogā stiprināt korupcijas apkarošanas spēju veidošanu, veicinot valstu aģentūru sadarbību, palielinot starptautisko sadarbību, uzlabojot zivsaimniecības aģentu uzraudzību jaunattīstības valstīs ar ES atbalstu un atbalstot reģionālos uzraudzības, kontroles un pārraudzības centrus un darba grupas;

20. uzsver, ka ir nepārtraukti, efektīvi un visaptveroši jācīnās pret NNN zveju; aicina Komisiju pārskatīt diskusijas ar “dzeltenās kartītes” valstīm; uzsver to, cik svarīga ir produktu izsekojamība un tādu jūras produktu importa aizliegšana, kuri iegūti nelegālā zvejā; aicina dalībvalstis izmantot patiesi stingru pieeju attiecībā uz tādu kuģu izkraušanu, kuri ir no aizdomās turētām trešām valstīm;

21. uzsver, ka ir svarīgi uzlabot dialogu ar valstīm, kas robežojas ar Vidusjūru, jo īpaši ar valstīm tās dienvidu krastā, un palielināt finansējumu projektu pozīcijām, kas vērstas uz starptautisko sadarbību zilās ekonomikas nozarēs (*Interreg Next Med*, *Interreg Euro-MED* programma 2021.–2027. gadam, *Switch Med* u. c.);

22. uzsver, ka dažām flotēm no valstīm ārpus ES, kuras zvejo tajos pašos apgabalos un eksportē zvejas produktus uz Eiropas tirgu, ir zemāki ilgtspējas standarti un tas negatīvi ietekmē Eiropas zvejnieku konkurētspēju;

23. uzsver, ka ir jārada vienlīdzīgi konkurences apstākļi attiecībā uz produktiem, kas importēti no trešām valstīm, lai nodrošinātu, ka visi ES patērētāji zvejas un akvakultūras produkti tiek ražoti ilgtspējīgās pārtikas sistēmās un atbilst zaļā kursa mērķiem; aicina Komisiju pieņemt visus pasākumus, kas vajadzīgi, lai garantētu vispārēju godīgas konkurences vidi Pasaules Tirdzniecības organizācijas satvarā un konkrēti ES tirdzniecības nolīgumos;

24. aicina Komisiju un dalībvalstis turpināt stiprināt to trešo valstu valstspiederīgo tiesības un darba apstākļus, kuri strādā uz ES kuģiem, kā arī nodrošināt pienācīgu atalgojumu visiem, kas strādā zvejniecības un akvakultūras nozarē, kā arī visās citās zilās ekonomikas nozarēs;

25. uzsver, ka ir jāstiprina sadarbība un jākoordinē darbības ar pašreizējiem daudzpusējiem forumiem, piemēram, ANO Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām, Konvenciju par bioloģisko daudzveidību, kā arī Ilgtspējīgas attīstības programmu 2030. gadam un citiem saistītiem starptautiskiem un daudzpusējiem procesiem, lai veicinātu jūras un saldūdens bioloģiskās daudzveidības aizsardzību, saglabāšanu, ilgtspējīgu pārvaldību un atjaunošanu, vienlaikus veicinot citu IAM sasniegšanu; uzsver, ka COP 15 Kuņminā (Ķīna) ir laba iespēja vienoties par globāliem pasākumiem šajā jomā;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

26. atzinīgi vērtē mērķi līdz 2030. gadam panākt, ka tiek aizsargāti 30 % pasaules okeānu, tomēr brīdina, ko to nedrīkst darīt uz pārtikas nodrošinājuma, zvejnieku un akvakultūras ražotāju, pirmiedzīvotāju un vietējo kopienu rēķina;
27. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos noteikt trīs plašas aizsargājamas jūras teritorijas Dienvidu okeānā; pauž nožēlu par to, ka Antarktikas jūras dzīvo resursu saglabāšanas komisija (CCAMLR) 2021. gadā atkal nespēja panākt vienošanos par šīm aizsargājamajām teritorijām;
28. uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību nozīmi, jo tās ir atbildīgas par to, lai kopā ar dalībvalstīm palīdzētu apzināt un noteikt papildu aizsargājamās jūras teritorijas;
29. atgādina, ka aizvien vairāk pētījumu, jo īpaši Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes īpašais ziņojums par okeāniem un kriosfēru mainīgajā klimatā, liecina, ka ar bioloģisko daudzveidību, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām saistītos mērķus var labāk panākt tad, ja zvejnieki un vietējās kopienas tieši kontrolē savu izmantoto resursu pārvaldību; uzsver, ka piekrastes kopienu pārvaldītās ekosistēmas ir vienas no bagātākajām un ražīgākajām, kā arī veicina piekrastes teritoriju pielāgošanos klimata pārmaiņu sekām; uzsver ar jūras telpisko plānošanu saistītos okeānu piesavināšanās riskus; tāpēc uzsver nepieciešamību nostiprināt mazapjoma zveju, nodrošināt atbildīgu īpašumtiesību pārvaldību un saukt pie atbildības to ES uzņēmumu labuma guvējus, kuri darbojas zilās ekonomikas nozarē, ja to darbība pārkāpj cilvēktiesības;
30. aicina ES un partnervalstis klimata pārmaiņu mazināšanas stratēģijās pašlaik uz vietējo zinātību un aktīvi veicināt līdzdalīgu pārvaldību, kas ir izrādījusies efektīva piekrastes kopienu noturības palielināšanā;
31. uzskata, ka okeānu starptautiskajai pārvaldībai būtu jāpieņem starpnozaru pieeja zilajai ekonomikai, nodrošinot vienlīdzīgu attieksmi pret visām jūras saimnieciskajām darbībām; atbalsta okeāna atzīšanu par kopīgu cilvēces vērtību un prasa, lai ilgtspējīgas zivsaimniecības partnerattiecību nolīgumi (IZPN) vienmēr atbilstu 2030. gada IAM, ES saistībām un mērķiem vides jomā, kā arī KZP saistībām un mērķiem;
32. pauž bažas par to, ka IZPN nodrošinātais nozariskais atbalsts bieži nedod tiešu labumu vietējām zvejniecībām un piekrastes kopienām trešās valstīs, un tāpēc aicina Komisiju cieši sasaistīt IZPN ar ES ilgtspējīgas attīstības plānošanu;
33. uzsver, ka IZPN ir jākļūst par vietējās zilās ekonomikas attīstības instrumentu; uzskata, ka nepietiekamu datu dēļ ir grūti novērtēt IZPN ieguldījumu IAM sasniegšanā partnervalstīs; mudina ES palielināt IZPN pārredzamību, datu vākšanu (jo īpaši par nozveju, kuģu reģistrāciju un darba apstākļiem) un ziņošanas prasības un izveidot centralizētu sociālekonomisko datu bāzi par visiem ES kuģiem neatkarīgi no to darbības vietas;
34. uzsver, ka sarunās par IZPN un to īstenošanas laikā ir jāiesaista visas ieinteresētās personas un jānodrošina, ka tiek ņemtas vērā to kopienu vajadzības, kuras šīs partnerības skar visvairāk;
35. pauž nožēlu par to, ka netiek uzraudzīta finansējuma īstenošana un pareiza izmantošana; pauž bažas par to, ka IZPN paredzētais nozariskais atbalsts bieži nedod tiešu labumu mazapjoma zvejniekiem; aicina Komisiju cieši sasaistīt IZPN ar ES attīstības palīdzību, lai uzlabotu piekrastes kopienām sniegto pievienoto vērtību; turklāt aicina Komisiju proaktīvi publicēt gada ziņojumus par to, kā tiek izmantots nozariskais atbalsts, lai labāk izsekotu ES publisko līdzekļu izlietojumu;
36. atzinīgi vērtē reģionālo jūras konvenciju un reģionālo zvejniecības pārvaldības organizāciju (RZPO) lomu; aicina Komisiju ierosināt vērienīgas RZPO pilnvaras, lai aizsargātu zvejas resursus jaunattīstības valstīs un starptautiskajos ūdeņos, jo īpaši, uzlabojot tādu sugu kā tropiskās tunzivis krājumu pārvaldību, samazinot izmetumus, piemērojot piesardzīgu pieeju, lai nodrošinātu apdraudēto sugu un jutīgu jūras ekosistēmu saglabāšanu, un uzlabojot pieejamos datus, atbilstību un lēmumu pieņemšanas pārredzamību;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

37. plašākā skatījumā aicina uzlabot zivsaimniecības pārvaldības praksi, uzraudzību, ekomarķējuma izstrādi un jaunas tehnoloģijas, piemēram, blokķēdi, lai uzlabotu produktu izsekojamību;
38. turklāt aicina ES sniegt tehnisku palīdzību jaunattīstības valstu ražotājiem, jo īpaši mazajiem ražotājiem;
39. atgādina, ka visām Rietumāfrikas zivsaimniecībā iesaistītajām valstīm būtu jāizveido RZPO, jo īpaši kopīgu krājumu, piemēram, mazo pelaģisko zivju krājumu, izmantošanai, kā to paredz starptautiskās tiesības, attiecīgie valstu tiesību akti, Āfrikas un reģionālā zivsaimniecības politika un citi instrumenti; uzskata, ka šim pārvaldības režīmam būtu jāizmanto piesardzīga un uz ekosistēmu balstīta pieeja, nodrošinot, ka kopējā pieļaujamā nozveja ir drošās bioloģiskās robežās;
40. mudina ES efektīvi veicināt un aizsargāt Āfrikas mazapjoma zvejniecības, kas ir galvenās okeāna sniegto iztikas līdzekļu nodrošinātājas, un to noteikt par topošās ES un Āfrikas zilās darba grupas pamatuzdevumu, piemēram, finansējot FAO starptautisko pamatnostādņu par ilgtspējīgu mazapjoma zveju īstenošanu;
41. uzsver, ka zivju miltu un zivju eļļas ražošana līdz ar citiem faktoriem var veicināt pārzveju jaunattīstības valstīs, jo īpaši Rietumāfrikā; prasa pieņemt obligātus uzticamības pārbaudes pasākumus, lai nodrošinātu, ka visa jūras produktu nozares piegādes ķēde ir godīga, pilnīgi izsekojama, tajā netiek izmantoti nelegālā, neregistrētā un neregulētā zvejā iegūti produkti un tā nav saistīta ar cilvēktiesību pārkāpumiem, tostarp cilvēku tirdzniecību un verdzību;
42. atzinīgi vērtē reģionālo jūras konvenciju un RZPO lomu pārvaldības stiprināšanā, pamatojoties uz labākajām pieejamajām zinātniskajām atziņām, kurām vajadzētu būt viegli pieejamām visiem operatoriem;
43. aicina Komisiju ierosināt vērienīgas RZPO pilnvaras, lai aizsargātu zvejas resursus jaunattīstības valstīs un starptautiskajos ūdeņos, jo īpaši saistībā ar tādu sugu kā tropiskās tunzivis krājumu pārvaldības uzlabošanu, izmetumu samazināšanu, piesardzīgas pieejas piemērošanu, lai nodrošinātu apdraudēto sugu un jutīgu jūras ekosistēmu saglabāšanu, kā arī datu pieejamības, atbilstības un lēmumu pieņemšanas pārredzamības uzlabošanu;
44. aicina Komisiju aktīvi censties integrēt klimatadaptācijas un klimata pārmaiņu mazināšanas mērķus savos IZPN un RZPO lēmumu pieņemšanā un veicināt šādu integrāciju;
45. prasa ES un dalībvalstīm pieņemt pasākumus ar mērķi pastiprināt centienus uzlabot globālo zivsaimniecības pārvaldību, jo īpaši, izmantojot tādus mehānismus kā Zivsaimniecības pārredzamības iniciatīva (*FiTI*);
46. atgādina, ka ilgtspējīga resursu pārvaldība, kas balstās uz labākajām pieejamajām zinātnes atziņām un labākajiem sociālekonomiskās ietekmes novērtējumiem, ir jāuzskata par svarīgu prioritāti, lai sasniegtu ES stratēģiskās programmas mērķus, un arī jāiekļauj divpusējo partnerattiecību veidošanas kārtībā;
47. uzsver, ka zilā ekonomika aptver dažādas darbības, ne tikai tradicionālās darbības, ka jaunu darbību izstrādē vienmēr būtu jāveic ietekmes novērtējums un ka ir jāpieņem pārredzama zinātniska pieeja, kā arī jāveic efektīvas apspriešanās un vienlīdz jāiesaista visas ieinteresētās nozares, lai sekmētu šo darbību ilgtspējīgu organizēšanu zilajā ekonomikā;
48. uzsver, ka jūrniecības nozare ir svarīgs ķēdes posms attiecībā uz starptautisko savienojamību, globālo tirdzniecības sistēmu, ES ekonomiku un tās konkurētspēju, kā arī ES reģioniem; uzsver, ka ir svarīgi palielināt ostu nozīmi un ka ir jāinvestē viedā infrastruktūrā un ostu attīstībā un pārvaldībā, kam būtu vēl vairāk jāpalielina to spēja pielāgoties tirdzniecības izaugsmei;
49. aicina Komisiju un dalībvalstis investēt ES piekrastes ostās, pievēršoties trūkstošiem savienojumiem ar iekšzemi, lai transporta nozari kopumā padarītu noturīgāku un pārveidotu ostas par loģistikas platformām un stratēģiskiem multimodālā transporta, enerģijas ražošanas, uzglabāšanas un izplatīšanas un tūrisma punktiem; uzsver, ka attiecībā uz jūras transporta radīto siltumnīcefekta gāzu apjoma samazināšanu ir svarīgi iekļaut tirgū balstītu pasākumu kā Starptautiskās Jūrniecības organizācijas mērķi, lai starptautiskās kuģniecības nozarē ieviestu oglekļa emisiju kompensēšanas shēmu un nodrošinātu reālu virzību uz emisiju samazināšanu;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

50. uzsver, ka Komisijas paziņojumā "Ilgtspējīgas un viedas mobilitātes stratēģija" ir noteikts mērķis līdz 2030. gadam laist tirgū pirmos bezemisiju kuģus un ka ES saskaņā ar pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" jau ir finansējusi būtiskus pētījumus par kuģu hibridizāciju un elektrifikāciju; aicina Komisiju vēl vairāk palielināt atbalstu elektrisko kuģu ieviešanai īsos maršrutos;

51. aicina Komisiju un dalībvalstis pabeigt prioritāros projektus, kas iekļauti Eiropas transporta tīklā (TEN-T) Atlantijas okeāna, Vidusjūras un Baltijas jūras reģionā, jo īpaši pārobežu apgabalos un saistībā ar gaidāmajām TEN-T pamatnostādņēm un Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu 2021.–2027. gadam, lai veicinātu un vienkāršotu TEN-T jūras maģistrāļu pilnīgu attīstību un tajā atbilstoši investētu ar mērķi labāk integrēt tuvsatiksmes kuģošanu un paplašināt preču izplatīšanu, izmantojot ostas, kas savieno salas ar cietzemi, un visaptverošu multimodālu transporta sistēmu; uzsver, ka ir svarīgi izveidot nepārtrauktas un ilgtspējīgas visu transporta veidu ķēdes pasažieru un kravu pārvadāšanai un jo īpaši dzelzceļa, jūras un iekšzemes ūdensceļu transportu; uzskata, ka projektos īpašu uzmanību vajadzētu pievērst Atlantijas okeāna, Vidusjūras un Baltijas jūras perifēro, salu un tālāko reģionu īpašajām savienojamības un pieejamības vajadzībām;

52. uzsver, ka ostas var izmantot, lai veicinātu zilo ekonomiku, jo tām ir svarīga nozīme šīs nozares saimnieciskajās darbībās, un lai nodrošinātu tās pārkārtošanos uz ilgtspējīgu un viedu mobilitāti saskaņā ar Eiropas zaļā kursa principiem; aicina Komisiju pārdalīt lielāku ES finansējumu transporta efektivitātes un TEN-T galveno ostu pieejamības uzlabošanai, kā arī izmaksu samazināšanai, citastarp investējot pastāvīgos bagarēšanas darbos, kanālu padziļināšanā un citos spēju veidošanas pasākumos attiecīgajās ostās; atgādina Komisijai un dalībvalstīm, ka ir vajadzīgas papildu investīcijas ilgtspējīgā un intelektiskā ostu infrastruktūrā, lai ostas varētu kļūt par multimodālas mobilitātes un transporta mezgliem, kā arī enerģijas mezgliem integrētām elektroenerģijas sistēmām, ūdeņradim un citām alternatīvām degvielām un atkritumu atkalizmantošanas un aprites ekonomikas izmēģinājumu vietām;

53. pauž atzinību Bigo ostai par to, ka tā ir pirmā ES osta, kas īstenojusi Eiropas zilās izaugsmes stratēģiju;

54. atzinīgi vērtē FAO Zilo zvejas ostu tīkla iniciatīvu, kuras mērķis ir izstrādāt starptautiskās paraugprakses pamatnostādnes zvejas ostām, kas pārkārtojas uz zilās ekonomikas modeļiem, lai uzlabotu to ilgtspēju, aizsargājot vidi un veicinot sociālos un ekonomiskos ieguvumus; atbalsta FAO pastāvīgā biroja izveidi Bigo ostā ar mērķi izveidot un pārvaldīt globālu zilo ostu tīklu;

Noturība, konkurētspēja un darbvietas

55. atzīst, ka ES atveseļošanas centieniem jābūt vērstiem uz ilgtspējas, konkurētspējas un izaugsmes mērķiem; uzsver, ka šīs pārkārtošanās virziņai ir vajadzīgi ilgtspējīgi finansēšanas instrumenti, cita starpā jāstiprina publiskā un privātā sektora investīcijas;

56. aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt mazapjoma zvejas un akvakultūras vērtības ķēžu — no zvejniekiem līdz patērētājiem — ilgtspējīgu attīstību, veicinot selektīvu, nekaitējošu un energoefektīvu zvejas un akvakultūras metožu saskaņošanu, atvieglojot zināšanu apmaiņu ar ES pētnieku kopienu un veicinot ilgtspējīgas zvejas produktu komercializācijas metodes, vienlaikus samazinot administratīvo slogu;

57. uzsver, ka ir jāatzīst atpūtas zvejas sociālekonomiskā vērtība un tās devums ilgtspējīgā zilajā ekonomikā Eiropas Savienībā; uzsver, ka ir vajadzīgs vairāk un labāku datu par atpūtas zveju, citastarp par tās devumu tūrisma nozarē, mijiedarbību ar mazapjoma zvejniekiem, ietekmi uz vidi, kā arī sociālekonomisko nozīmi;

58. uzsver mazapjoma piekrastes zvejas nozīmi zilajā ekonomikā un piekrastes reģionu un salu kopienu kultūras identitātē;

59. aicina dalībvalstis, piešķirot zvejas iespējas, pilnībā īstenot pārredzamus un objektīvus kritērijus, kā noteikts KZP 17. pantā;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

60. mudina Komisiju un dalībvalstis veikt nepieciešamos pasākumus ar atpūtas zveju jūrā un iekšzemes saldūdens un iesālūdens ūdensceļos saistīto datu vākšanas uzlabošanai, ņemot vērā šīs darbības ietekmi uz vidi un sociālekonomisko vērtību, lai nodrošinātu zvejniecības un akvakultūras nozares taisnīgu un līdzsvarotu pārvaldību, kā arī veicināt lielākus ieguldījumus piekrastes kopienu darbību attīstīšanā;

61. uzsver to, cik svarīga ir iekļaujoša jūras telpiskā plānošana, lai, izstrādājot jaunas zilās ekonomikas darbības, samazinātu konkurenci par telpu ar citām darbībām, piemēram, zveju; uzsver, ka zvejniecībai un akvakultūrai ir būtiska nozīme un ka ir jānodrošina šo nozaru pienācīga pamanāmība zilajā ekonomikā, tāpēc aicina izstrādāt stratēģiju, lai veicinātu mijiedarbību starp dažādām jūras un sauszemes zilās ekonomikas darbībām tādā veidā, kas sniegtu labumu tām visām;

62. mudina Komisiju atbalstīt tādu sabiedrības virzītu enerģijas ražošanas shēmu izstrādi, kas dotu iespēju piekrastes kopienām, arī zvejniekiem, pilnībā piedalīties atjaunīgās enerģijas ražošanas plānošanā un attīstībā, gūto peļņu ieguldot atpakaļ vietējā kopienā;

63. aicina dalībvalstis saskaņā ar jūras telpiskās plānošanas noteikumiem zvejnieku īpašās vēsturiskās un tradicionālās zvejas vietas noteikt par teritorijām, kurās nedrīkst ierīkot atkrastes atjaunīgo energoresursu infrastruktūru;

64. uzsver, ka saskaņā ar zilās ekonomikas un Eiropas zaļā kursa mērķiem atkrastes vējparki būtu jābūvē tikai tad, ja var garantēt, ka netiks negatīvi ietekmēta vide un ekoloģija un zvejnieki un akvakultūras produktu ražotāji neizjutīs ekonomiskas, sociālekonomiskas un sociāli kulturālas sekas;

65. atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā Jūras vēja enerģijas novērošanas centrs, kas ir forums, kuru nolūkā apzināt iespējas un līdzsvarot potenciāli konkurējošus jūras izmantošanas veidus izveidojusi Galisijas reģionālā valdība, iesaistot rūpniecības nozari, jūras zvejniecības nozari un saistītās struktūras un organizācijas;

66. pieņem zināšanai to, ka ieguves rūpniecība ir augoša zilās okeāna ekonomikas nozare; uzsver valstu pienākumu atturēties no tādu pasākumu (citastarp liela mēroga attīstības projektu) veikšanas, kas var nelabvēlīgi ietekmēt iekšzemes un jūras mazapjoma zvejnieku iztiku, to teritorijas vai piekļuves tiesības, un pienākumu veikt privātu struktūru vadītu ieguves rūpniecības projektu *ex ante* novērtējumus, lai izvērtētu to iespējamo negatīvo ietekmi uz cilvēktiesībām vietējās zvejnieku kopienās;

67. aicina izveidot ES forumu dialogam, kas ir pārredzams un nodrošina visu ieinteresēto personu līdzdalību un varas līdzsvaru to starpā, lai sekmētu starpnozaru sadarbību, pieredzes apmaiņu un konfliktu risināšanu;

68. mudina Komisiju un dalībvalstis veikt konkrētus pasākumus, lai sekmētu ieguldījumu iespējas, kas pieejamas ilgtspējīgas zvejas un akvakultūras praksei saskaņā ar jauno Eiropas Jūrlietu, zvejniecības un akvakultūras fondu (EJZAF) un citām ES programmām, piemēram, Atveseļošanas un noturības mehānismu vai programmu "Apvārsnis Eiropa", atvieglotu piekļuvi minētajām iespējām un tās pilnībā izmantotu ilgtspējīgai zvejas praksei un ilgtspējīgām akvakultūras darbībām, kā arī nodrošināt, ka piekrastes, attālās un aizjūras kopienas var dažādot savu ekonomiku;

69. aicina Komisiju izstrādāt atpūtas zvejas tūrisma projektus, balstoties uz EJZAF paraugpraksi, un turpināt šo projektu finansēšanu ar EJZAF līdzekļiem;

70. uzsver, ka ir jāizstrādā visaptverošākas stratēģijas, lai zvejniecības un akvakultūras nozari un piekrastes teritorijas pielāgotu klimata pārmaiņu sekām un to ietekmi uz kopienām un kopienu iztikas līdzekļiem; uzsver, ka visām nozarēm ir jāveicina klimata pārmaiņu mazināšana saskaņā ar Eiropas zaļo kursu un septīto un astoto vides rīcības programmu;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

71. uzskata, ka KZP būtu jāiekļauj sociālo nosacījumu sistēma (līdzīga tai, kas izveidota jaunajā kopējā lauksaimniecības politikā), kas paredzētu, ka zvejas kuģu īpašniekiem, akvakultūras produktu ražotājiem un citiem EJZAF līdzekļu saņēmējiem var piemērot sankcijas, ja tie nenodrošina pienācīgus darba apstākļus visiem saviem darbiniekiem, arī sezonas un migrējošajiem darbaņēmējiem; uzsver, ka šāda sociālo nosacījumu sistēma ir būtiska, lai aizsargātu cieņu darbavietā un zvejniecības un akvakultūras nozares darbinieku sociālās tiesības un tādējādi veicinātu sociālā taisnīguma panākšanu visiem;

72. uzskata, ka lielāka darbavietas drošība, drošība darbā, veselīgi okeāni, kas nodrošina labākus ienākumus, un sociālais nodrošinājums zvejniecības un akvakultūras nozarē ir ļoti svarīgi, lai piesaistītu sievietes un jaunākās paaudzes, tādējādi nodrošinot nozares atjaunošanos un pastāvīgu izdzīvošanu;

73. atzinīgi vērtē sieviešu lomu ilgtspējīgas zvejniecības un akvakultūras vērtības ķēdēs un tāpēc prasa, lai viņām tiktu garantēti pienācīgi darba apstākļi, vienlīdzīgs atalgojums, sociālais nodrošinājums, kā arī pamanāmība un pārstāvība lēmumu pieņemšanas struktūrās un procesos;

74. uzsver, ka zvejniecībai un akvakultūrai ir svarīga loma daudzu ES reģionu darbvietu izveidē un ekonomikas uzturēšanā, ņemot vērā, ka daudzās piekrastes un salu kopienās, jo īpaši tālākajos reģionos, šo nozaru darbavietas veido vairāk nekā pusi no vietējām darbavietām;

75. uzsver — lai uzlabotu zvejniecības un akvakultūras nozares ilgtspēju, konkurētspēju un ekonomisko sniegumu, ir jāgarantē vienlīdzīgi konkurences apstākļi ES uzņēmējiem pasaules ekonomikā un īpaša uzmanība jāpievērš profesionālajai apmācībai, mūžizglītībai, šīs apmācības atzīšanai Eiropas līmenī, konsultāciju pakalpojumiem, kā arī tehnisko zināšanu, zinātnes atziņu un inovatīvas prakses izplatīšanai, atzīstot ieguldījumu, ko šajā ziņā dod tirdzniecības apvienības;

76. uzsver nepieciešamību pievienot vērtību zvejas produktiem pirmajā pārdošanā, jo īpaši mazapjoma nerūpnieciskās zvejas produktiem, lai palielinātu zvejnieku ienākumus un algas;

77. aicina Komisiju izstrādāt jaunus ilgtspējīga jūras un piekrastes tūrisma veidus, sekmēt jaunus tūrisma darbību veidus, nodrošināt papildu ienākumu plūsmas un palielināt nodarbinātību visa gada garumā, lai stiprinātu jūras un piekrastes teritoriju vērtību, vienlaikus aizsargājot vidi un jūras kultūras mantojumu un saglabājot jūras un piekrastes dzīvotnes; uzsver, ka aprites ekonomika ir svarīga tūrisma nozarei, jo tiek izstrādāta ilgtspējīgāka prakse, kas sniedz labumu vietējai attīstībai; atzīst, ka tūrisma nozarei būtu jāsadarbojas ar piekrastes kopienām un tai ir vajadzīgs atbalsts, lai veicinātu infrastruktūras efektivitāti un ilgtspēju un jūras un tūrisma kūrortu konkurētspēju;

78. atzīst, ka piekrastes tūrisms var labvēlīgi ietekmēt jaunattīstības valstis, tomēr tas var būt kaitīgs, ja tiek izstrādātas masu tūrisma stratēģijas, kas mazina vietējo patērētāju piekļuvi pārtikai un patēriņu, kā arī iznīcina jūras vidi un kultūras identitāti; aicina ES veicināt taisnīgus un mazietekmējošus tūrisma modeļus;

79. uzsver, ka ir jāaizsargā mūsu dabas kapitāls un mantojums, lai veicinātu ilgtspējīgu tūrismu (piemēram, ekotūrismu), un aicina dalībvalstis aizsargāt bioloģisko daudzveidību, steidzami īstenojot jūras resursu saglabāšanas darbības — arī pārrobežu mērogā — ar mērķi aizsargāt, atjaunot un veicināt jūras un piekrastes ekosistēmas, cita starpā izmantojot *Natura 2000* jūras teritoriju tīklus;

80. aicina Komisiju saistītajās darbībās un programmās iekļaut ilgtspējīgu jūras, salu un piekrastes tūrismu, atbalstīt iniciatīvas, kas veicina piekrastes, jūrniecības un jūras tūrisma dažādošanu, un palīdzēt mazināt tūrisma aktivitāšu un nodarbinātības sezonālītāti; uzsver, ka ir jāvāc labāki dati par atpūtas maksšķerēšanas zvejas devumu piekrastes un salu ekonomikā;

81. uzsver zilās ekonomikas nozīmi tālākajos reģionos, jo īpaši to tūrisma nozarēs; tāpēc aicina Komisiju izveidot transporta programmu, kas paredzētu konkrētas iespējas saistībā ar nošķirtību un izolētību (*POSEI* transporta programma), lai tiešāk risinātu salu un tālāko reģionu vajadzības un atbalstītu dažu komerciālo maršrutu nodrošināšanu uz tiem;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

82. atbalsta ilgtspējīgu piekrastes un jūras tūrisma praksi, jo tā ir būtiska Atlantijas okeāna, Vidusjūras un Baltijas jūras reģionu konkurētspējai un augstvērtīgu darbvietu radīšanai zilajā izglītībā un profesionālajā apmācībā; uzsver, ka īpaša apmācība par zilās ekonomikas darbībām palīdzētu uzlabot informētību par jūras ekosistēmām un nepieciešamību tās aizsargāt;
83. aicina Komisiju plaši apspriesties ar reģionālajām un vietējām iestādēm un visām attiecīgajām ieinteresētajām personām, lai apzinātu vietējām un reģionālajām kopienām individuāli pielāgotus risinājumus;
84. aicina Komisiju izvērtēt iespējamus risinājumus tam, kā varētu veicināt tūrisma nozares noturību pret turpmāku pandēmiju ietekmi vai citiem traucējošiem notikumiem, kas apdraud tūrisma darbību īstenošanu, un nākt klajā ar piemērotām iniciatīvām ar mērķi uzlabot nozares darba ņēmēju darba un nodarbinātības apstākļus, lai palielinātu nozares pievilcību un palīdzētu pilnībā izmantot zilās ekonomikas potenciālu;
85. uzsver jahtu braucienu un burāšanas nozīmi jūras tūrismā; uzsver vietējās kultūras un gastronomijas nozīmi Eiropas piekrastes tūrisma attīstībā un to, cik svarīgs ir pludmales un zemūdens tūrisms, maksšķerēšanas tūrisms, ekotūrisms, ūdenssports un kruīzu nozare;
86. uzsver aizsargājamo jūras teritoriju nozīmi, jo tās ir veids, kā aizsargāt okeānus; uzskata, ka šīs teritorijas sniedz iespēju attīstīt zinātnisko tūrismu;
87. atzinīgi vērtē Komisijas pievēršanos ilgtspējīgam un lēnam tūrismam un mērķi izstrādāt atbalsta pasākumu kopumus (konceptuālu vietējo zaļo kursu plānu), lai atbalstītu pilsētu un reģionu zaļo pārkārtošanos; norāda uz attālu salu un piekrastes kopienas iespēju uzņemties vadošo lomu šīs pārkārtošanās saistībā;
88. aicina Komisiju un dalībvalstis atzīt jūras atpūtas zvejas un tās radītā tūrisma devumu zilajā ekonomikā, kā arī šīs nozares potenciālu sniegt papildu ekonomiskās iespējas piekrastes kopienās;
89. pauž nožēlu par to, ka, izstrādājot un novērtējot *NextGenerationEU* finansētos nacionālos atveseļošanas un noturības plānus, nav pietiekami ņemts vērā zilās ekonomikas potenciāls;
90. prasa izveidot pienācīgu finanšu satvaru zilās ekonomikas attīstības un darbvietu radīšanas stimulēšanai, tajā integrējot un saskaņojot dažādus pieejamos finanšu instrumentus — strukturālos un investīciju fondus (EJZAF, ERAF, ESF, Kohēzijas fonds), pamatprogrammu “Apvārsnis Eiropa” 2021.–2027. gadam u. c.; vērš uzmanību uz to, ka ir jāveicina šo instrumentu labāka saskaņošana ar ieinteresēto personu vajadzībām un pašreizējo iespēju plaša izplatīšana;
91. aicina padziļināti apspriesties ar nozari ES līmenī, ņemot vērā noteikumu par zvejas kapacitātes mērīšanu nozīmīgo sociālekonomisko ietekmi un minēto noteikumu ietekmi uz zvejniecību un zvejnieku dzīvi, vienlaikus saglabājot stingru zvejas kapacitātes kontroli;
92. uzsver kuģubūves un kuģu remonta darbību stratēģisko nozīmi un to savstarpējo saistību ar citām nozarēm, piemēram, jūras tūrisma nozari; uzskata, ka apņemšanās veicināt tehnoloģisko inovāciju un augsts specializācijas līmenis, kas varētu radīt pievienoto vērtību, varētu radīt situāciju, kurā ir mazāka starptautiskā konkurence, un palīdzēt novērst stāvokļa pasliktināšanos nozarē; uzskata, ka būtu jāsniedz īpašs atbalsts, lai dotu jaunu dinamiku dalībvalstu kuģubūves nozarei tās dažādajos veidos un to modernizētu;
93. norāda, ka ES nerūpnieciskās un mazapjoma zvejas flotes ir ļoti vecas, jo īpaši tālākajos reģionos, ka to kuģiem ir ļoti liels vidējais vecums un ka tie nav droši ne cilvēkiem, kas uz tiem strādā, ne pašam lomam, un atkārtoti norāda, ka EJZAF ir jāsniedz atbalsts jaunu kuģu iegādei, neradot lielāku nozveju un ievērojot maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu, lai tādējādi uzlabotu to vidisko sniegumu;
94. atgādina, ka zvejas flotes tālākajos reģionos dažos gadījumos ir ļoti sliktā stāvoklī un apdraud zvejnieku drošību un vidi; šajā sakarībā uzskata, ka ir jārod risinājumi, lai uzlabotu zvejnieku drošību un darba apstākļus, samazinātu CO₂ emisijas un uzlabotu nozvejas dažādību un saglabāšanas apstākļus; uzsver, ka ir jānodrošina veselīgu un kvalitatīvu olbaltumvielu nepārtraukta nodrošināšana pilnībā drošos apstākļos ar mazāku ietekmi uz vidi un nepalielinot zvejas jaudu;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

95. aicina Komisiju un Padomi izveidot POSEI līdzīgu atbalsta instrumentu zivsaimniecības jomā, lai mazinātu izolētības ietekmi uz tālākajiem reģioniem;

96. uzsver potenciālu, kurš piemīt ES jūras dimensijas ilgtspējīgai izmantošanai Atlantijas okeānā un kura īstenošanai vajadzīgi līdzsvarotāki ieguldījumi salās, tālākajos reģionos un piekrastes ostās, kā arī daudzu piestātņu paplašināšana, uzglabāšanas jaudas palielināšana un kravu pārkraušanas aprīkojuma izvēršana, kas ir ļoti svarīgi attiecībā uz zvejas un akvakultūras produktiem;

Zilā pārkārtošanās

97. aicina izstrādāt instrumentus, kas ļauj ilgtspējīgi izmantot jūras resursus un dažādot okeāna ekonomiku, arī paredzot atbalstu jauniem produktiem, kuri saistīti ar zvejas aktivitātēm vai izriet no tām un var palielināt mūsu kultūras un dabas mantojuma vērtību, īpaši, sniedzot kvalitatīva tūrisma iespējas;

98. uzsver, ka ir jāizveido integrēts ES jūrniecības politikas satvars, kas nodrošinātu ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijas, stratēģijas "No lauka līdz galdam", klimata politikas un KZP saskaņotību;

99. uzskata, ka akvakultūras nozarei būtu jāturpina uzraudzīt un uzlabot vairākus parametrus, pamatojoties uz pierādījumos balstītām darbībām, citastarp zivju labturību un zivju krājumu blīvumu; turklāt uzskata, ka būtu jāveic ietekmes uz vidi novērtējuma pētījumi, lai uzlabotu zivju labturību, citastarp, bagātinot vidi, kurā tās dzīvo, saglabājot ūdens kvalitāti labturībai atbilstošās robežās, lai samazinātu saslīmstību un ierobežotu slimību izplatīšanos, un samazinot vajadzību pēc antibiotikām, un lai turpinātu samazināt piesārņojumu, sasniegt labākus rezultātus klimata un vides jomā un palielināt noturību pret klimata pārmaiņām;

100. norāda — lai uzlabotu nozares ilgtspēju, ir jādažādo ES akvakultūrā audzēto zivju sugas, iekļaujot arī sugas, kas ir zemu barības ķēdē, un sugas, kas nav plēsīgas;

101. uzsver, ka akvakultūrai varētu būt nozīmīga loma, jo īpaši darbvietu radīšanā un pārtikas piegādes drošībā, kā arī atvieglojot pārkārtošanos uz ilgtspējīgām pārtikas sistēmām; uzskata, ka ir ļoti svarīgi samazināt spiedienu uz jūras resursiem, izstrādājot un plašāk izmantojot citus risinājumus un ilgtspējīgi pārvaldītus barības avotus, kas nav savvaļā nozvejotas zivis, lai novērstu bioloģiskās daudzveidības zudumu okeānos un jūrās; uzsver, ka jūras telpas izmantošana akvakultūras vajadzībām ir pienācīgi jāreglamentē; šajā sakarībā uzsver, cik svarīgs ir skaidrs un uzticams tiesiskais regulējums, kas veicina piekļuvi ūdenim ar visām nepieciešamajām garantijām;

102. norāda, ka zivju miltu un zivju eļļas plašāka izmantošana ES akvakultūrā var apdraudēt savvaļas zivju krājumu ilgtspēju ES un trešo valstu ūdeņos;

103. uzsver, ka ir jāīsteno visi nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu zvejniecības un akvakultūras konkurētspējīgu attīstību, ņemot vērā to nozīmi pārtikas piegādes drošībā;

104. uzsver zvejniecības un akvakultūras nozares nozīmi olbaltumvielu piegādē, kas ir būtiska pārtikas nodrošinājumam, kā arī vietējo kopienu sociālekonomiskajai attīstībai un darbvietu radīšanai visā pasaulē; jo īpaši atgādina, ka zivis un jūras produkti ir galvenais dzīvnieku olbaltumvielu avots gandrīz vienam miljardam cilvēku, galvenokārt jaunattīstības valstīs; norāda, ka vairāk nekā 90 % no pasaules zvejniekiem un zvejniecības nozares darba ņēmējiem ir atkarīgi no mazapjoma zvejas; pauž nožēlu par to, ka Covid-19 pandēmija ir būtiski ietekmējusi zvejniecības un akvakultūras nozarē nodarbinātos cilvēkus;

105. uzsver, ka ilgtspējīga pārtika no okeāniem, jūrām un saldūdens avotiem ir jāiegūst tikai un vienīgi ar atbildīgu zveju un ilgtspējīgu akvakultūru un ka visiem Eiropas Savienībā patērētajiem zvejas un akvakultūras produktiem ir jābūt ražotiem ilgtspējīgās pārtikas sistēmās, pilnībā ievērojot planētas iespēju robežas; aicina Komisiju izstrādāt ES zvejas un akvakultūras produktu ilgtspējas rādītājus, pamatojoties uz zinātniskiem ieteikumiem, un pieprasīt līdzīgus ilgtspējas standartus attiecībā uz ES tirgū importētajiem produktiem;

106. uzsver, ka ES tiek iegūts 1 % no aļģu produkcijas pasaulē, un tāpēc uzskata, ka dalībvalstīm un EJZAF būtu jāveicina jūras aļģu ražošana; uzsver, ka aļģes ir viens no nākotnes risinājumiem zaļā kursa mērķu sasniegšanai, piemēram, vai nu izmantojot aļģes oglekļa dioksīda uztveršanai, aizstājot citus materiālus dažādās ekonomikas nozarēs vai izmantojot tās kā uzturvielu lietošanai pārtikā, jo tās var būt nozīmīgs olbaltumvielu un kvalitatīvu mikroelementu avots;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

107. aicina Komisiju apsvērt visus risinājumus aļģu ražošanas un izmantošanas iespēju attīstīšanai, kā arī apsvērt finansēšanas iespējas aļģu ražošanas paātrināšanai; aicina Komisiju ātri rīkoties, lai atļautu lietot aļģes kā jaunu pārtikas produktu, samazinot ar to saistītās pieteikumu izmaksas un atvieglojot piekļuvi tirgum, vienlaikus nodrošinot produktu kvalitāti un drošumu;

108. uzskata, ka ir jāveicina tādi ilgtspējīgas akvakultūras modeļi, kas varētu palīdzēt saglabāt ekosistēmas, sniedzot aizsardzību pret klimata pārmaiņu sekām; uzsver, ka ir svarīgi nošķirt ražošanu un olbaltumvielu pārstrādes akvakultūru, jo īpaši, ja pēdējā izmanto praksi, kas izdara spiedienu uz jūras resursu ilgtspēju; uzskata, ka akvakultūras sugu audzēšanai paredzētā barība būtu jāiegūst ilgtspējīgā lauksaimniecībā un zvejā un tādēļ būtu jāizslēdz visi produkti, kas iegūti nelegālā, neregistrētā un neregulētā (NNN) zvejā vai pārzvejā;

109. uzskata, ka mikroaļģu ražošana var samazināt neilgtspējīgu zivju miltu izmantošanu zivsaimniecībā; uzsver, ka ir jāturpina attīstīt un veicināt bioloģisko akvakultūru, jo tai ir lielas izaugsmes iespējas, un šim nolūkam var izmantot ES instrumentus un finansējumu; prasa uzlabot bioloģiskās akvakultūras ražošanas statistikas vākšanu, apstrādi un izplatīšanu;

110. prasa KZP piemērot visām ES zvejas flotēm, lai nodrošinātu, ka zvejniecības un akvakultūras darbības tiek pārvaldītas tādā veidā, kas var radīt sociālekonomiskus ieguvumus, veicinot pārtikas produktu pieejamību, kā arī samazinot to konkrēto aktivitāšu ietekmi uz dzīvotnēm un jūras ekosistēmām, vienlaikus atjaunojot un uzturot zvejoto sugu populācijas virs līmeņa, kas var nodrošināt maksimālo ilgtspējīgas ieguves apjomu; uzskata, ka tā ir jāpiemēro, ņemot vērā dažādu jūras baseinu īpatnības;

111. uzsver zvejniecības un akvakultūras un šo nozaru speciālistu nozīmi enerģētikas pārkārtošanā un klimata pārmaiņu mazināšanā, īstenojot dekarbonizāciju un veicinot aprites ekonomiku sekmējošas darbības, piemēram, jūras piedrazojuma savākšanu;

112. brīdina, ka atkritumu un visu veidu piesārņojošo vielu — jo īpaši visu veidu plastmasas — izgāšana jūrā ir kaitīga videi, rada būtiskus ekonomiskos zaudējumus zvejniecības nozarei un citām darbībām un ietekmē cilvēka veselību visā pārtikas ķēdē; atzinīgi vērtē EJZAF lēmumu sniegt finansējumu zvejniekiem par nozaudētu zvejas rīku, kā arī cita jūras piedrazojuma atgūšanu un savākšanu, atkārtotu izmantošanu un reciklēšanu; tomēr pauž nožēlu par to, ka Jūras stratēģijas pamatdirektīvas mērķu sasniegšana kavējas, un šajā sakarībā uzsver, ka būtu jāveicina turpmākas izpratnes veidošanas kampaņas un zvejnieku apmācība;

113. aicina Komisiju un dalībvalstis sniegt aktīvāku atbalstu zvejniecības nozares, jo īpaši mazapjoma zvejas, modernizācijai un ilgtspējīgai attīstībai, cenšoties padarīt zvejas rīkus selektīvākus un samazināt zvejas ietekmi uz vidi;

114. uzsver lomu, kāda ir Eiropas Parlamenta un Padomes 2019. gada 20. jūnija Regulai (ES) 2019/1241 par zvejas resursu saglabāšanu un jūras ekosistēmu aizsardzību ar tehniskiem pasākumiem ⁽¹⁹⁾, kurā noteikti saglabāšanas pasākumi, kas reglamentē to, kā, kur un kad var notikt zveja, lai aizsargātu jutīgas sugas un dzīvotnes gan valsts, gan reģionālā līmenī, palielinot zvejas produktivitāti un vienlaikus samazinot ietekmi uz jūras ekosistēmām, jo īpaši, palielinot selektivitāti;

115. uzskata, ka ir svarīgi pastāvīgi vākt datus, lai labāk novērtētu ilgtspējas kritērijus un nepieļautu, ka teritorijās, kur noteiktas jutīgas jūras ekosistēmas, tiek izveidoti zvejas apgabali;

116. prasa ES steidzami novērst tādu zvejas paņēmieni kā grunts zvejas rīki, dreifējoši tīkli, demersālie vadi vai zivju pievilināšanas ierīces negatīvo ietekmi uz klimatu, jūras gultnes viengabalainību, zivju populācijām un jutīgām sugām (kā piezveju), cita starpā, ierobežojot to izmantošanu;

117. jo īpaši prasa ES aizliegt kaitīgu paņēmieni izmantošanu stingri aizsargājamās jūras teritorijās, ievērojot labākos pieejamos zinātniskos ieteikumus; prasa izmantot EJZAF tam, lai sniegtu efektīvu atbalstu ES zvejas flotu pārejai uz selektīvākām un mazāk kaitīgām zvejas metodēm;

⁽¹⁹⁾ OV L 198, 25.7.2019., 105. lpp.

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

118. prasa ES uzsākt un finansēt zinātniskās pētniecības programmas, lai kartētu ar oglekli bagātas jūras dzīvotnes ES ūdeņos, izmantojot tās par pamatu šādu teritoriju noteikšanai par stingri aizsargājamām jūras teritorijām, lai aizsargātu un atjaunotu jūras oglekļa piesaistītājus saskaņā ar Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām un aizsargātu un atjaunotu ekosistēmas, jo īpaši jūras gultnē esošās ekosistēmas, saskaņā ar Jūras stratēģijas pamatdirektīvu, aizsargājot tās no cilvēka darbībām, kas varētu būt traucējošas un kas varētu izdalīt oglekli vertikālajā ūdens slānī, piemēram, grunts zvejas darbībām;

119. prasa ES aizliegt visas videi kaitīgās ieguves rūpniecības darbības, piemēram, kalnrūpniecību un fosilā kurināmā ieguvi aizsargājamās jūras teritorijās;

120. uzsver, ka jūras dzīles ir mājvieta lielākajai sugu un ekosistēmu daudzveidībai uz Zemes, nodrošina būtiskas vides preces un pakalpojumus, arī oglekļa dioksīda piesaisti ilgtermiņā, un tās raksturo vides apstākļi, kas padara tās ļoti neaizsargātas pret cilvēka darbības radītiem traucējumiem; tāpēc aicina Komisiju un dalībvalstis atbalstīt starptautisku moratoriju attiecībā uz dziļjūras izrakšanu ieguvi;

121. aicina izstrādāt leģislatīvus un neleģislatīvus instrumentus Biodaudzveidības stratēģijas īstenošanai un pastiprināt darbības, kuru mērķis ir sasniegt Jūras stratēģijas pamatdirektīvas mērķus, lai saglabātu jūras bioloģisko daudzveidību un atjaunotu degradētās ekosistēmas, kā arī veicinātu zvejniecības, akvakultūras un citu saistīto nozaru konkurētspēju;

122. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos pārskatīt Jūras stratēģijas pamatdirektīvu; aicina Komisiju, pārskatot direktīvu, saskaņot to ar Eiropas zaļā kursa, Biodaudzveidības stratēģijas līdz 2030. gadam un astotās vides rīcības programmas mērķiem;

123. prasa veikt steidzamus pasākumus, lai apkarotu NNN zveju, kas joprojām ir viens no nopietnākajiem draudiem ekosistēmu veselībai un pašas zvejniecības nozares ekonomiskajai konkurētspējai; prasa panākt lielāku saskaņotību starp ES tirdzniecības un zivsaimniecības politiku, lai nodrošinātu NNN zvejas efektīvu apkarošanu;

Sadarbība, zināšanas un inovācija

124. aicina akadēmiskās aprindas, pētniecības un inovācijas centrus, valsts sektora iestādes un nozari vairāk sadarboties, lai veicinātu tāda aprīkojuma, metožu, paņēmieni un prakses izmantošanu, kas pamatojas uz labākajām pieejamajām zinātnes atziņām un ir spējīgi uzlabot efektivitāti un darba drošību, ekonomikas izaugsmi un konkurētspēju, kā arī vidisko ilgtspēju; atgādina to, cik svarīga ir okeānpratība, lai brīdinātu sabiedrību un mudinātu visus iedzīvotājus un ieinteresētās personas pieņemt apzinātu un atbildīgu attieksmi pret okeānu un tā resursiem;

125. norāda, ka uzticami, kvalitatīvi un saskaņoti okeāna dati ir svarīgs faktors zilās ekonomikas ilgtspējīgā pārveidē;

126. uzsver, ka zilās ekonomikas stratēģijas potenciālu var pilnībā īstenot tikai tad, ja visas ieinteresētās personas sadarbojas; norāda, ka jūras transportā aizvien vairāk tiek izmantoti dati un mākslīgais intelekts; aicina Komisiju novērtēt nozares automatizācijas un digitalizācijas sociālekonomisko ietekmi;

127. aicina Komisiju vēl vairāk attīstīt un uzlabot zinātnisko datu centrus, piemēram, *Copernicus* jūras vides monitoringa pakalpojumu un Eiropas Jūras novērojumu un datu tīklu, kas sniedz nenovērtējamas zināšanas par Eiropas jūrām un okeāniem; norāda, ka atpūtas zveja palielina zināšanas par ūdens vidi, kā arī apņemšanos aizsargāt šādu vidi;

128. atzinīgi vērtē okeānam veltītas misijas izveidi programmas "Apvārsnis 2030" satvarā; prasa lielāku skaidrību un vairāk informācijas par grafiku, kas paredzēts uzaicinājumiem iesniegt piedāvājumus saistībā ar šo misiju;

129. uzsver, ka ir jāsaņem datu vākšana sociālekonomiskajam un vides monitoringam, kā arī dzīvo ekosistēmu un zivju krājumu monitoringam; uzsver, ka ievāktie dati arī būtu jāizmanto, lai regulētu citu jūrniecības darbību ietekmi;

130. uzskata, ka bruto tilpības ierobežojums kā zvejas kapacitātes noteikšanas kritērijs ir jāpielāgo nozares realitātei un nepieciešamībai izmantot modernākus, mazāk piesārņojošus un energoefektīvākus dzinējus; šajā sakarībā mudina Komisiju pārskatīt šos kritērijus, lai uzlabotu drošību un darba un dzīves apstākļus, kā arī darītu iespējamās izmaiņas, kas vajadzīgas, lai uzlabotu vides ilgtspēju, piesaistītu nozarei vairāk gados jaunu darba ņēmēju un nodrošinātu mazāku ietekmi uz vidi un zvejas kapacitātes nepalēnināšanos;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

131. aicina Komisiju vākt konsekventus datus, kas ļautu viedī pārvaldīt piekrastes tūrismu un nepieļaut spiedienu uz ekosistēmām un vietējām kopienām, kā arī konkurenci ar tradicionālajām darbībām, piemēram, nerūpniecisko un piekrastes zveju;

132. uzsver to, cik svarīgi ir pārvaldības un pielāgošanās pasākumi, kas vajadzīgi, lai aizsargātu piekrastes kopienas, dzīvotnes un bioloģisko daudzveidību, un kas nozīmētu labi izmantotu finansējumu, ņemot vērā klimata pārmaiņu milzīgo ietekmi un to radītās izmaksas; aicina Komisiju izveidot brīdināšanas un novērošanas sistēmu attiecībā uz aizvien biežākām vētrām un plūdiem, nodrošināt pienācīgu vides un veselības monitoringu un veikt pētījumus par agrīnajiem brīdinājumiem; aicina Komisiju izvērtēt dažādus scenārijus un pasākumus, kas ļautu stāties pretī iespējamam jūras līmeņa kāpumam un aizvien biežākiem ārkārtīgi nelabvēlīgiem laikapstākļu notikumiem;

133. atgādina par tādiem pašreizējiem instrumentiem kā Eiropas programma *CleanSeaNet*, kuras mērķis ir uzraudzīt naftas piesārņojumu; uzsver, ka ir svarīgi īstenot reģionālo sadarbību, arī ar trešām valstīm, jo īpaši Vidusjūras reģionā; tādēļ aicina Komisiju uzlabot informācijas apmaiņu un sadarbību starp valstīm; uzsver to, cik svarīga ir kopdarbīga, iekļaujoša un starpnozaru jūras telpiskā plānošana, kurā ņemti vērā sociālekonomiskie, vides un bioloģiskās daudzveidības jautājumi; uzsver to, cik svarīga ir enerģētikas pārkārtošana, kuras satvarā zilās ekonomikas nozare var veicināt atjaunīgās atkrastes enerģijas ražošanas tehnoloģijas, piemēram, plūdmaiņas, viļņu, saules un vēja enerģijas tehnoloģijas; uzsver, ka ir svarīgi atbalstīt kuģniecības un jūras transporta nozaru dekarbonizāciju, izstrādāt ilgtspējīgas tehnoloģijas un vairāk izmantot mazemisiu un atjaunojamos energoresursus;

134. atbalsta zilās ekonomikas ilgtspējīgas attīstības principu, kas veicina ES un jo īpaši Atlantijas okeāna, Vidusjūras un Baltijas jūras reģionu ekonomikas izaugsmi un ir veids, kā atbalstīt visas nozaru un starpnozaru darbības, kuras saistītas ar okeāniem, jūrām un piekrastes apgabaliem, citastarp jūras transportu, kuģubūvi un kuģu remontu, biotehnoloģiju, ilgtspējīgu tūrismu, atkrastes vējparkus, komerciālo un atpūtas zveju, akvakultūru un viļņu un plūdmaiņu enerģiju; aicina Komisiju veicināt pētniecību, izstrādi un inovāciju, kas sekmē ilgtspējīgu tūrismu, resursu efektīvu izmantošanu un atjaunīgo enerģiju; jo īpaši uzsver, ka atkrastes atjaunīgā enerģija var līdz 2050. gadam kļūt par svarīgu Eiropas enerģētikas sistēmas sastāvdaļu; aicina radīt stimulus un finansējumu ieguldījumiem ostu infrastruktūrā, lai atvieglotu atkrastes atjaunīgās enerģijas nozares apkalpošanu;

135. aicina Komisiju nodrošināt, ka ES sasniedz un saglabā līderpozīcijas tehnoloģiju jomā, patur talantus un ražo enerģiju, vienlaikus samazinot jebkādu iespējamu ietekmi uz jūras vidi;

136. uzsver to, cik svarīga ir inovācija zvejniecībā, lai uzlabotu tās sniegumu gan vides, gan ekonomikas aspektā, un prasa īstenot jaunu pieeju inovācijai, saskaņā ar kuru inovācija un modernizācija nenozīmē zvejas kapacitātes palielināšanu;

137. mudina Komisiju, dalībvalstis un reģionus kopīgi strādāt, lai veicinātu un atbalstītu vietējās iniciatīvas ar zvejniecību un akvakultūru saistīto iztikas līdzekļu, tradīciju un kultūras mantojuma saglabāšanai;

138. aicina Komisiju, ņemot vērā tālāko reģionu nestabilo stāvokli, sniegt stingru atbalstu inovācijai un pētniecībai, lai šajos reģionos izstrādātu novatorisku un vides, sociālā un ekonomiskā aspektā ilgtspējīgu zvejniecības un akvakultūras praksi un metodes, tādējādi piesīrot šiem reģioniem vadošu lomu okeāna pārvaldībā;

139. uzsver, ka jūras piedrazojumam ir liela ietekme uz šiem reģioniem vides un sociālekonomiskajā aspektā, tāpēc aicina Komisiju izveidot centru cīņai pret jūras piesārņojumu ar plastmasu, vēlams, tālākajos reģionos, ar speciālām zināšanām inovācijā, attīstībā un sadarbībā ar ieinteresētajām personām un apvienībām zvejniecības un akvakultūras jomā un uzdevumu pieņemt ilgtspējas stratēģijas un rīcībpolitikas, kuras varētu atkārtot citos reģionos;

140. uzskata, ka ir svarīgi veicināt patērētāju pozitīvu izpratni par dažādu zvejas un akvakultūras produktu uzturvērtību; norāda, ka ir ļoti svarīgi sniegt patērētājiem pienācīgu informāciju, lai mainītu patēriņa ieradumus un veicinātu tādu jūras produktu patēriņu, kuri ir mazāk pazīstami un tiek iegūti Eiropas ūdeņos;

Otrdiena, 2022. gada 3. maijs

141. uzsver, ka ir jāuzlabo patērētāju informētība par alģu produktiem, jāpanāk, ka patērētājiem tie ir pieņemamāki, un jāuzlabo patērētāju informētība par pārtikas izšķērdēšanu; atkārtoti norāda, ka ir jāuzlabo patērētājiem domātā informācija, izmantojot efektīvu marķējumu, citastarp ilgtspējas marķējumu;

o

o o

142. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai, Reģionu komitejai un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai.
